

1.7.1944

התאחדות הציונים
מסמך 527 N
7/10/31 W
DOC 00453

ההסתדרות והמפלגה

מ. שרתוק

ההסתדרות הציונית והסתדרות העובדים

העם היהודי התארגן בארגונים כלליים, ארגונים מקיפים. הוא התארגן בהסתדרות ציונית עולמית, בארגון המלכד את מרץ העם לשם פעולה משותפת, מאוחדת, המלכד אותנו לשם הופעה מדינית כלפי חוץ ולשם פעולת הסברה בפנים, המלכד אותנו לשם יצירת מכשירי פעולה ואמצעי פעולה, לשם יצירת מוסדות התיישבותיים — מערכת שלמה של כלים, הדרושים להגשמת המפעל שלנו.

אבל הארגון הזה אינו מספיק כדי להעמיד את חבריו בתוך השורות של מפעל ההגשמה. הוא קודם כל עולמי, הוא מקיף את כל היהדות. ישנם בו עשרות אלפים ומאות אלפים חברים, שאינם משתתפים במפעל ההגשמה באופן ישיר. הארגון האחד והיחיד שהוקם לשם מכסימום השתתפות ועזרה הדדית בהגשמת הציונות, הוא: הסתדרות העובדים הכללית. כאן אנשים מתאחדים לא רק כדי לתת יחד ממצאם הפוליטי לשם השגת איוו מטרה, כי אם הם מעמידים את זייהם, את הפעולה היומיומית שלהם לרשות המפעל הכללי. זהו ארגון רחב ביותר של מגשימי הציונות, אשר הקימונו בתקופה הזאת.

אין אנו באים להתנות תנאי, שכל פועל ופועל יחתום מראש על כך, שבכניסתו לארגון הזה הוא מקבל על עצמו להיות מגשים הציונות. הננו סומכים על ההכרח האובייקטיבי, שאין תקומה בארץ לציבור פועלים יהודי גדול, מתקדם, עולה, מתרחב, כובש — אלא אם יושב את גורלו בגורל הציונות. בלי החזון הזה, בלי האפשרויות שהגשמת החזון הזה פותחות לפנינו, אין תקומה בארץ הזאת לציבור פועלים גדול של אנשים חדשים, של אנשים עולים, מתיישבים וכובשי עמדות חדשות.

הארגון — הכרח חיים

לא על פי המשחק התפשי של הכוחות הכלכליים בא הדבר לעולם, שארץ ישראל נעשתה ארץ קליטה. הדבר הזה בא מתוך התעוררות רצונו הלאומי העצמי התפשי של העם היהודי, אשר החליט לקחת בידו את גורלו הוא ואת גורל הארץ הזאת. במאמצים מקובצים וחפשיים פתח בארץ הזאת אפשרויות קליטה ויש כאן הכרח אובייקטיבי המהייב את צבור הפועלים להיות ציוני. במידה שאיננו ציוני — הוא מתחש לא לאיזה יעד שקיים מחוצה לו, הוא מתחש לעניני חיה, לעניני חיי יומיום שלו ושל בניו אתריו.

וכשם שאין תקומה לציבור פועלים גדול בארץ בלי שעליתו וגידולו יהיו משולבים בתהליך הגשמת הציונות — כך אין עתיד להגשמת הציונות אם היא לא תביא לידי יצירת המון יהודים עובדים בארץ הזאת. כי אין קליטה בארץ הזאת להמון יהודים אלא אם כן יהיו אנשים עובדים, ואין תקומה להמונים יהודים עובדים בארץ הזאת אלא אם כן יהיו אנשים מאורגנים, עוזרים איש לרעהו, מלכדים את כוחם ומופיעים יחד. וכדי שיהיה מכשיר כביר כזה להגשמת הציונות, הכרחי שאחזו בו עד כמה שאפשר יותר ימים. ולכן כל יהודי באשר הוא יהודי, כל יהודי באשר